

1/2008

KAREL

Informačně-literární bulletin
Knihovny K. H. Máchy v Litoměřicích

knihy jsou důležité / čtenáři jsou důležitější

DUBEN

2.4. 18:00

Autorský večer

The Tačud Band

Koncert top-undergroundové sešlosti.

9.4. 18:00

Autorský večer

Sluneční koróna

Severočeský klub spisovatelů zastoupený Ladislavem Muškou a Věrou Bartoškovou představí novou antologii severočeské literatury.

18.4. 18:00

Autorský večer

Poezie / hudba

Amatérský básník Lukáš Fíla láká všechny šuplíkové tvůrce k autorskému čtení.

Hudební doprovod: Povinný výtěr a místní kapely.

23.4. 18:00

Zdravý životní styl

Obecné principy prevence nádorového onemocnění

Přednáší: MUDr. Ludmila Hromádková, Marcel Černoch

24.4. 18:00

Andere Seite Studio

Vernisáž výstavy litoměřického mail-artu.

DĚTEM

15.4. 14:00

„Pravěké vykopávky aneb jak se stát archeologem.“

Vykopejte a sestavte kostru dinosaura.

30.4.

Rej čarodějnic

Překvapení v knihovně.

KVĚTEN

7.5. 18:00

Esoterika

Aneb cesty do hlubin našeho nitra.

Přednáší: Daniela Dušková

16.5. 20:00

Autorský večer

Láska v knihovně

Noc plná překvapení aneb možná přijde i Hynek.

21.5. 18:00

Autorský večer

Houpačka a Bloody Mary

Redaktorky a autorky litoměřického a pražského anarchofeministického fanzinu představí své magazíny i názory.

28.5. 18:00

Zdravý životní styl

Prevence srdečních onemocnění a tenkého střeva.

Přednáší: MUDr. Ludmila Hromádková, MUDr. Roman Šindelář

DĚTEM

7.5. 15:00

Šikovné ručičky

Výtvarné odpoledne – děláme přání pro maminku.

16.5. 15:00

„Pojďte s námi do pravěku.“

Vyhodnocení soutěže.

22. – 23. 8.2008

Filmový festival Litoměřice poosmé

STŘET REALIT

Doprovodný program.

Úvodník _____ **4** _____

Profil _____ **5** _____

Novinky _____ **7** _____

Výstavy _____ **12** _____

Pozvánka na výstavu _____ **13** _____

Výtvarná příloha pro děti _____ **14** _____

Ohlédnutí _____ **16** _____

Zajímavosti _____ **17** _____

Literární příloha _____ **18** _____

Představujeme - Renata Štulcová _____ **19** _____

Martin Fibiger _____ **21** _____

Patrik Linhart _____ **23** _____

Jiří Ošlejšek _____ **24** _____

The Tačud Band _____ **24** _____

Povinný výtěr _____ **25** _____

Soutěž _____ **25** _____

Doporučujeme _____ **26** _____

Milí čtenáři,

chtěli jsme, abyste o nás věděli víc a přáli jsme si, abyste na nás více mysleli. Tak jako my na vás. Říkali jsme si, že by nebylo špatné, kdybychom vás čas od času (dvakrát až třikrát do roka) informovali o tom, co se v knihovně stalo a co se v ní děje.

Právě z tohoto důvodu se zrodilo první číslo Karla. Abychom se s vámi ohlédli za tím, co jsme spolu v nedávné době zažili. Abyste byli informováni o tom, že jsme zahájili první etapu rekonstrukce interiéru společných prostor knihovny. Abyste věděli, že na něco stačíme sami, ale mnohem více toho musíme dojednat s naším zřizovatelem. Abyste nezapomněli, že knihy jsou důležité, ale vy, čtenáři a naši návštěvníci, jste mnohem důležitější.

Abyste nelenili a dali nám vědět o tom, co v knihovně potřebujete a co vám v ní schází. Pište nám na adresu karel.khm@seznam.cz. Knihovna je tu pro vás, nikoli vy pro knihovnu.

Karel František Tománek

knihy jsou důležité / čtenáři jsou důležitější

Antonín Němec

- narozen 1970
- knihovník a současně frontman kapely Existence
- bývalý vrcholový sportovec, hrál basketbal za Slavoj Litoměřice
- pořadatel hudební soutěže RockKalich

Kapela Existence vznikla roku 1993 odtržením progresivního jádra hardrockové Harpyje. Hraje hardcore kombinovaný s metalem, ethno prvky a instrumentálně-vokálními klidnými melodickými plochami. Během svého dlouholetého působení posbírala Existence řadu trofejí: vystoupila např. jako předskokan populárního finského souboru Waltari, v roce 2004 byla část její skladby Gayindeh jahrama použita v českém filmu Choking Hazard. V roce 2004 zabodovala také v soutěžích Coca-Cola PopStar a Jim Beam Music. Naposledy zvítězila v soutěži Česká rocková liga 2007.

Zajímavě popisují členové Existence svou skupinu na svých internetových stránkách <http://www.existence.zde.cz>. „Co se samotné existence naší týká, jsme již téměř deset let nuceni čelit nepříznivému osudu nejrůznějšího charakteru, jako je vyloupení zkušebny, různé epidemie a záhadné choroby v řadách osazenstva a časté přestupy slabších povah s tím související. Zřejmě je to způsobeno tím, jak jsme si umístili zkušebnu v litoměřickém podzemí, které, jak známo z historie, je prošípováno nejrůznějšími prapodivnými vibracemi a bylo zde umístěno spousta zajímavých atrakcí, vinnými sklepy počínaje, přes nevinné středověké mučírny a podzemními továrnami nacistů konče. To vše nás ale zocelilo natolik, že již s odhodláním a optimismem, v nové sestavě a s tvářemi ošlehanými Severním větrem hledíme s nadějí do naší zářivé budoucnosti v nové, sjednocené Evropě.“

Knihovníka a frontmana Existence Antonína Němce jsme pro vás vyzpovídali.

Organizoval jste zatím dva ročníky soutěže mladých českých kapel RockKalich. Bude se konat i tento rok?

S požehnáním našeho pana ředitele a města

Litoměřice letos třetí ročník celorepublikové soutěže s mezinárodní účastí RockKalich proběhne. Kapely mohou podat přihlášku do 15. května. Všechny důležité informace v aktualizované formě se v nejbližších dnech objeví na webu soutěže (<http://www.ok-litomerice.cz/rkalich>).

Jako pořadatel hudební soutěže jistě sledujete nové mladé severočeské i české skupiny a aktuální módní hudební trendy. Co vás v poslední době nejvíce zaujalo?

Nedávno jsem měl možnost zhlédnout koncert hardcorové kapely Crosscheck, která se na české hudební scéně pohybuje od roku 2004, a její živelný projev a kvalitu hudebního materiálu určitě vřele doporučuji. Co se týče

světové scény, nejvíce mě v posledních letech upoutala tvorba americké kapely System Of A Down díky schopnosti vstřebávání různých hudebních vlivů.

Pojďme ale k Existenci. Můžete porovnat litoměřické publikum vaší kapely s diváky v jiných městech? Máte v Litoměřicích nějaký domovský klub nebo stálou akci?

Říká se, že doma není nikdo prorokem, ale naše domácí publikum je skvělé. To samé se dá říct o našich fanoušcích třeba ve Štetí či České Lípě, kde nám vždy připraví užasnou atmosféru. Během putování kapely po klubech českých narazíme téměř vždy na kladnou odezvu a jsme za to moc rádi. Za náš domovský klub bychom mohli považovat litoměřické Hard Rock Café Dynamo, za stálou akci festival Severní vítr, u jejichž vzniku jsme byli přítomni a rádi se tam vracíme.

Co rozumíte pojmem „emotional hardcore“, kterým se označuje styl vaší kapely?

To je „práce“ hudebních kritiků (smích). Kdybych měl charakterizovat styl hudby, kterou produkuje Existence, ztotožnil bych se asi s výrokem redaktora hudebního časopisu Spark Martina Čermáka, který nás řadí na pomezí dvou žánrů, metalu a hardcoru, s vlivy etnické hudby.

Posledním vydaným singlem Existence je Na křídlech draků. Kde ho lze v Litoměřicích sehnat?

Singl je volně ke stažení na domovském webu Existence, na CD je k dostání v hudebním oddělení litoměřické knihovny a na koncertech kapely.

Na vašich internetových stránkách si lze prohlédnout i klip na tuto písničku. Kde se natáčely hlavní hrané scény z tohoto videa? Někde na Litoměřicku?

Materiál na tento náš historicky první videoklip se natáčel v jednom z bastionů vojenské pevnosti Terezín. Byla to velmi zajímavá práce. Celé to vyprodukoval a natočil náš kamarád, vycházející hvězda amerického dokumentárního filmu, Cesare Wright. **Jak se bude jmenovat CD, které avizujete na webu, kdy a u koho vyjde a na co z něj byste nalákal čtenáře?**

Naše první oficiálně vydané album ponese název Babylon Voodoo a vyjde v dubnu tohoto roku pod značkou agilního českého labelu Redblack. Křest proběhne 26. dubna v litoměřickém Domu kultury. Fanoušci se mohou těšit na ještě nikde nezaznamenané nové skladby a na velmi povedený zvuk, který jsme vytvořili ve studiu Kobdzey (www.kobdzey.cz).

Jak dlouho působíte na hudebním oddělení litoměřické knihovny? Jste tu spokojen?

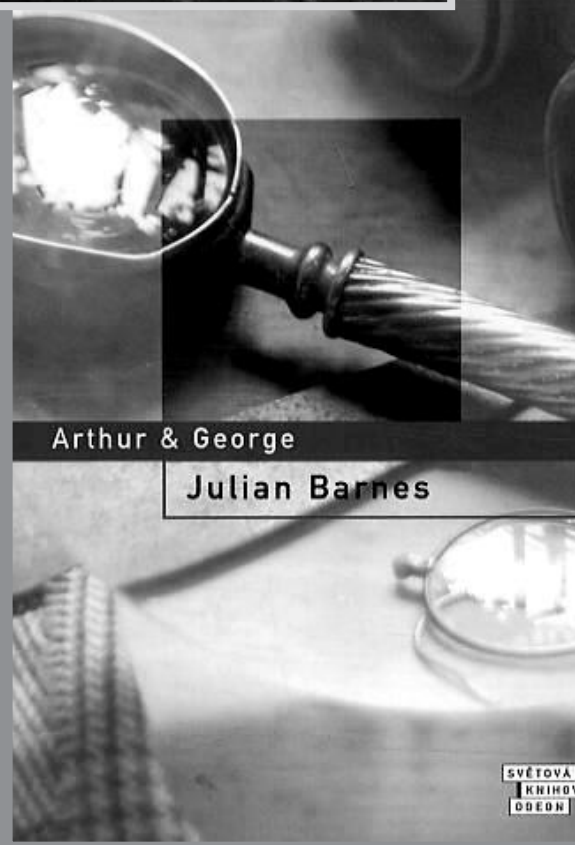
V hudebním oddělení litoměřické knihovny působím od roku 1993, což samo o sobě vypovídá o mé spokojenosti. Hudba je můj život, dnes si již neumím představit, že bych se věnoval zcela jiným aktivitám.

Zajímáte se o východní filosofii, mohl byste čtenářům knihovny doporučit nějaké knihy, které lze sehnat v knihovně?

Určitě mohu doporučit veškeré Dalajlamovy texty či texty vztahující se k tibetskému buddhismu, např. Gjamccho Tändzina.

Profil je tu pro vás. O kom z Litoměřicka byste se rádi dozvěděli víc? Napište nám svůj tip na e-mailovou adresu karel.khm@seznam.cz!

Každý rok nakupujeme do našeho fondu knižní tituly z různých oborů a také hudební nosiče. Poprosili jsme recenzenta Bookowskiho, aby vám doporučil ty, které ho nejvíce zaujaly.

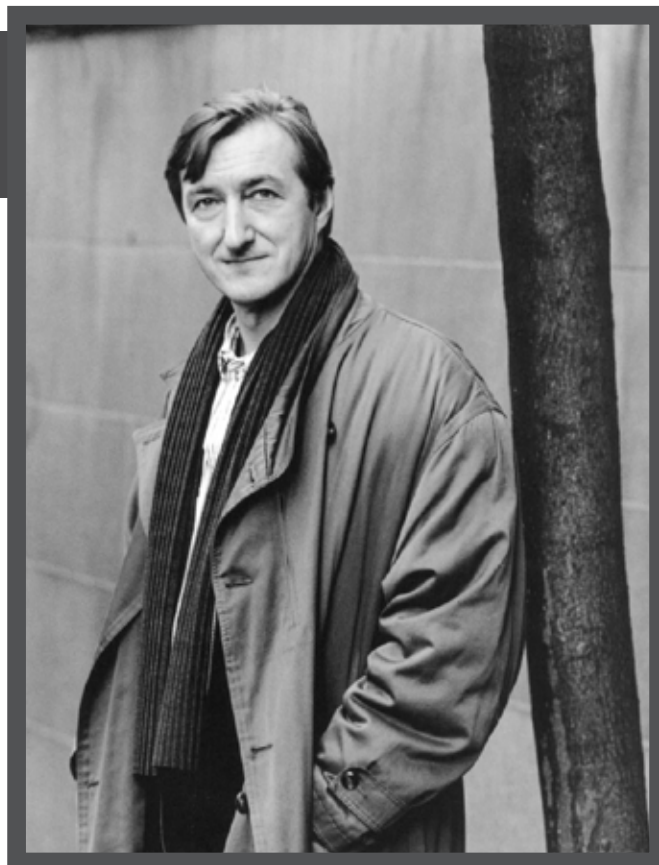
Arthur a George

Julian Barnes

Přeložila Zora Wolfová

Vydal Odeon v edici Světová knihovna, 1. vydání

Barnesovi čtenáři už prostřednictvím jeho knih cestovali do různých časových období: současné Latinské Ameriky, středověké Francie, doby Flaubertovy a Turgeněvovy nebo navštívili Noemovu archu. Novinka je složena ze dvou na sobě nezávislých výpovědí hrdinů Arthura a George. Teprve v průběhu knihy pochopíme, že Arthur je Conan Doyle, autor Sherlocka Holmese, a v knize se ocitá v pro něj neobvyklé roli obhájce. George je syn skotské matky a venkovského vikáře indického původu a částečně vinou rasových předsudků a neprofesionality britské policie je nespravedlivě odsouzen za zločin, který nespáchal. Příběh, který se skutečně odehrál, je tak jakousi britskou obdobou Dreyfusovy aféry. Napínavý detektivní román o slavném autoru detektivek se dostal do užších nominací loňské prestižní britské Bookerovy ceny.

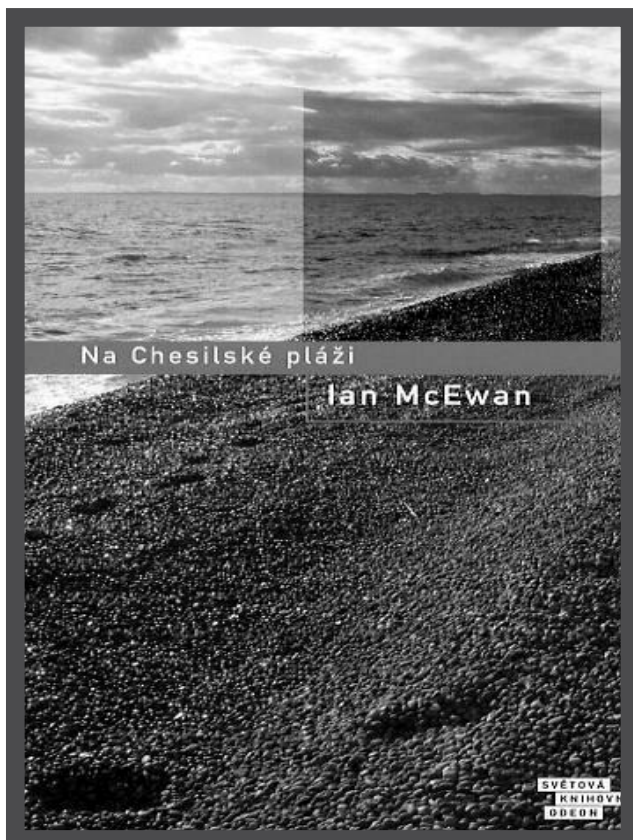

Na Chesilské pláži

Ian McEwan

Přeložil Ladislav Šenkyřík

Vydal Odeon v edici Světová knihovna, 1. vydání

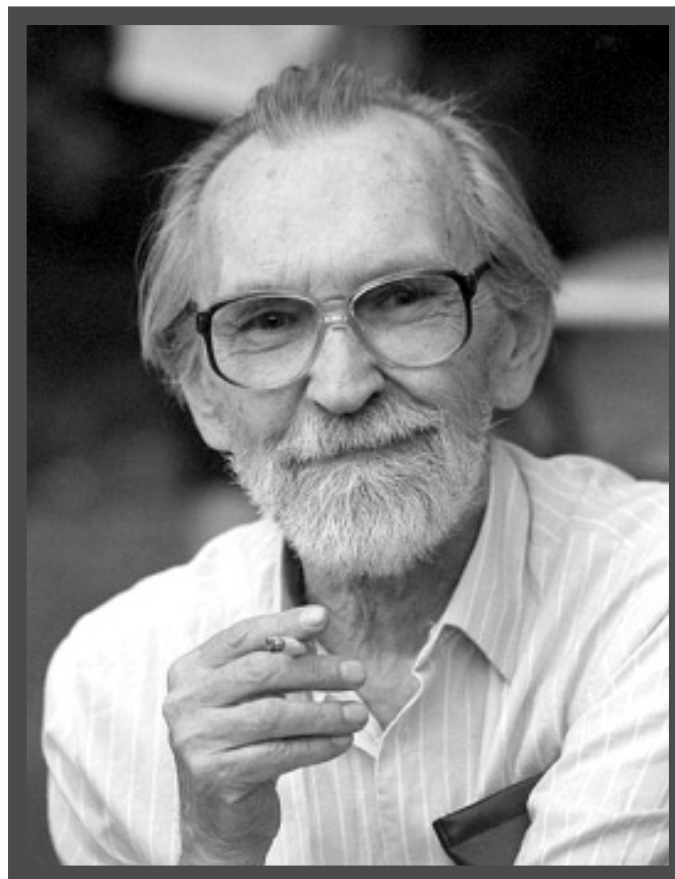
Příběh o zbytečné osobní tragédii dvou lidí, zlomyslně a nevratně uvězněných v čase předsudků, začíná téměř pohádkově: on a ona k sobě našli cestu a přes mnohé komplikace právě uzavřeli manželství. Přejde ale velký problém: první noc. Viktoriánská doba sice již dávno odešla, nicméně za sebou ještě nechala dlouhou vlečku předsudků. Florence nevystačí s moudrostí „zavři oči a mysli na Anglii“, protože preferuje platonický vztah a svou sexualitu vnímá se směsí strachu a odporu. Oproti tomu Edward se na tento aspekt manželského života těší, protože jej zcela neproblematicky chápe jako vyvrcholení vzájemného vztahu.

(vybráno z recenze Emy Jelínkové, která vyšla v Literárních novinách č. 4/2008 na straně 10)

Otcové a bastardi
Iva Procházková

Vydala Paseka, 1. vydání

Každá rodina má své tajemství. Nitky, ze kterých je navenek utkaná, často neodpovídají vnitřní osnově. Pro všechny bývá lepší nevynášet skryté vazby na světlo. Jenže v nitru mnohdy nesnesitelně tlačí. Marlen uniká svým démonům za brány manických stavů, ale ty ji dohánějí v předpeklí pravidelně se opakujících depresí. Její herecká kariéra i soukromý život se zdají být v troskách – dokud nepotká Maxe. Vztah, který mezi nimi vzniká, je jednou z nespočetných variací na téma láska. Ale i Max má své tajemství... Otcové a bastardi vyprávějí o nelehkosti začátků a trpkosti konců. Vyjít ze samoty, vpustit někoho do svého života, riskovat, že se společná stavba zřítí a na konci bude opět osamělost, chce nejen odvahu, ale i elementární radost ze života. Její každodenní hledání a ztrácení proplétá osudy všech postav tohoto pražského románu. (Z anotace nakladatele)

Egon Bondy

NAUČNÉ ODDĚLENÍ
Filosofické dílo sv. I. – Útěcha z ontologie
Filosofické dílo sv. II. – Juliiny otázky a další eseje
Egon Bondy

Vydala DharmaGaia, 3. a 2. vydání

V poslední době se odkazu nedávno tragicky zesnulé renesanční osobnosti Egona Bondyho dostává značné pozornosti. Devítisvazkové Básnické dílo Egona Bondyho připravené „dobrou duší“ českého undergroundu Martinem Machovcem vyšlo již v 1. polovině 90. let minulého století a zahrnovalo na 40 titulů poezie. Po velkém haló okolo jeho divadelních her teď vychází souborně i reedice filosofického díla. Bondy v něm promlouvá s naléhavou aktuálností i s dalekosáhlými přesahy do budoucna. Jeho práce jsou sice filosofické, ale jazyk je „nefilosofický“: píše jasně, avšak nikoliv na efekt, slova u něj vždy slouží myšlence. Pomíjí vedlejší a nepodstatné problémy a míří rovnou k věci.

Společnost nevolnosti. Eseje z pozdější doby
Václav Bělohradský

Vydal SLON v edici Knižnice sociologických aktualit, 1. vydání

Po dlouhých deseti letech vydává Václav Bělohradský v Čechách novou knihu.

Většina esejů zde uveřejněných vyšla ve zkrácené verzi v letech 1997–2007 v Salonu, literární příloze čtvrtletního Práva. Rozhovor s Jiřím Rulfem vyšel v týdeníku Reflex, rozhovor s Barborou Osvaldovou v časopise Xantypa, esej Pohlaví rozumu ve sborníku Nové čtení světa I., který vydala Marie Chřibková. Václav Bělohradský patří mezi několik českých myslitelů, kteří se dlouhodobě vyjadřují k aktuálním problémům a nebojí se tak činit i v masových médiích. Po 68. roce emigroval a dodnes je jeho hlavním působištěm Itálie. Mezi jeho hlavní přednosti patří nadhled, schopnost uvažovat o lokálních problémech globálně a snaha být čitelný.

DĚTSKÁ LITERATURA

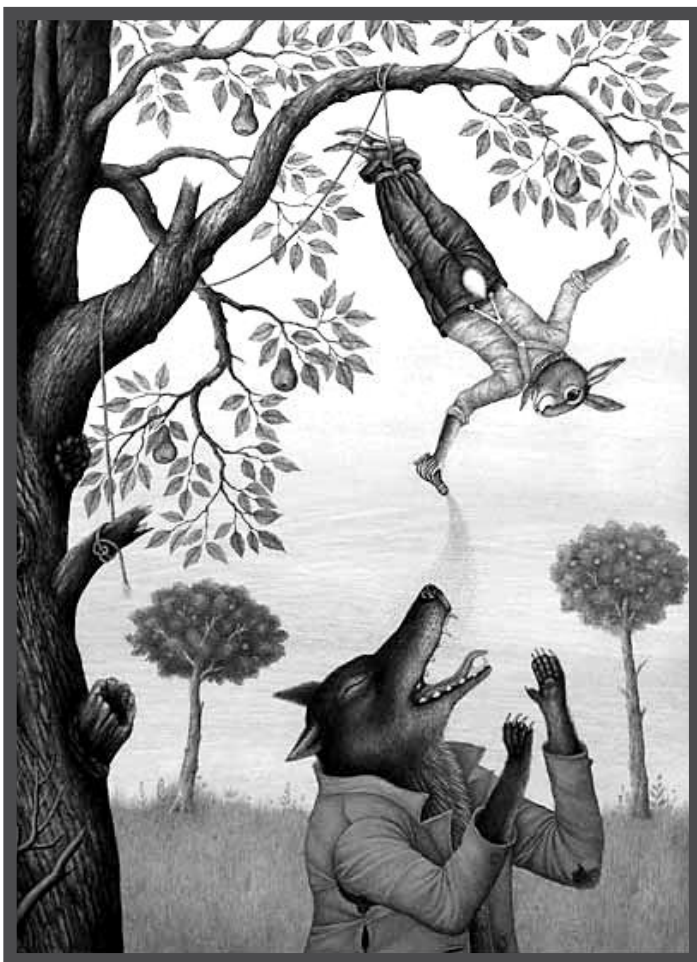
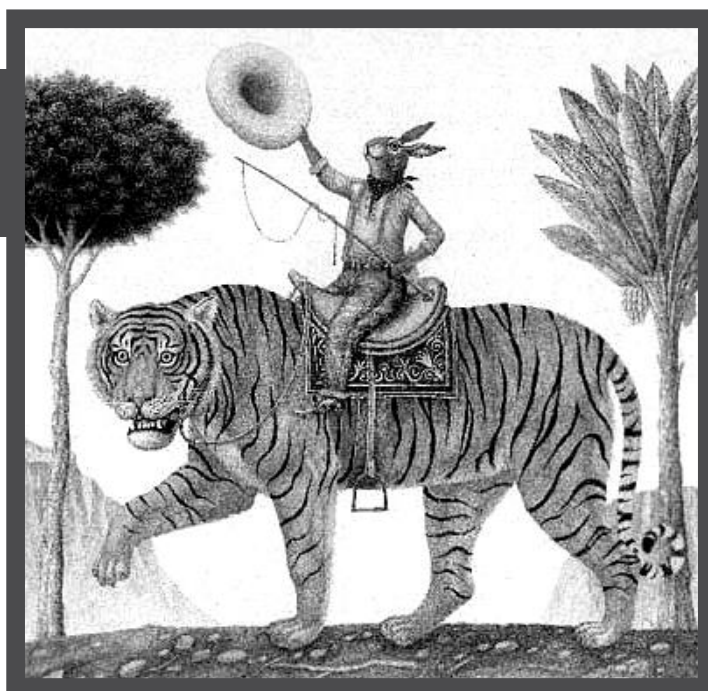
Pohádky brášky Králíka

Pavel Šrut

Ilustroval Jindra Čapek

Vydal Knižní klub, 1. vydání

Bráška Králík není tradiční pohádkový hrdina. Je to trochu rošťák a filuta, který své silnější protivníky poráží vtípem, lstí a chytrostí. Chce být za každou cenu vítězem, a tak si často vymýšlí, chvástá se a vychloubá. Hrdinské historky vejtahe Králíka se možná nezakládají na pravdě, ale zato jsou velice vtipné a dokážou potěšit malé čtenáře i jejich rodiče a prarodiče. (Z anotace nakladatele)

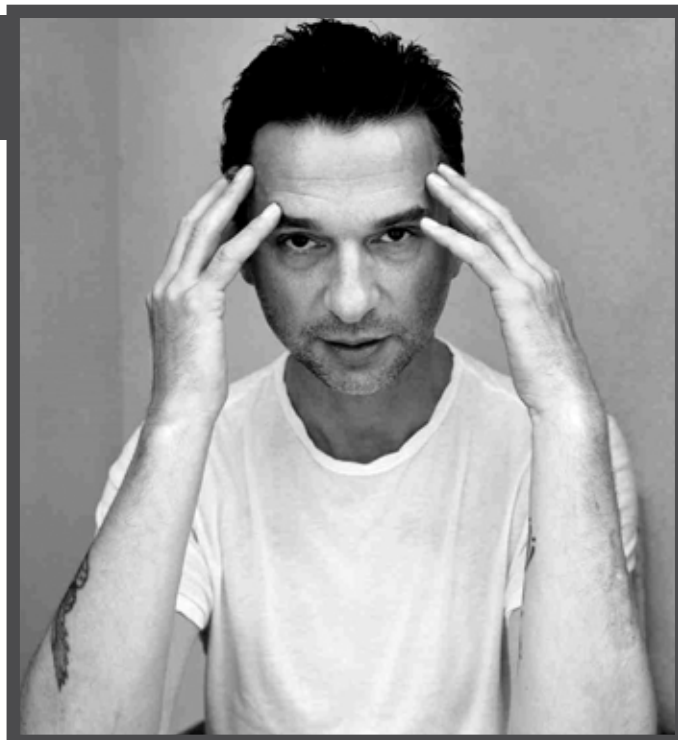
Ukázka

Bráška Králík na jednom místě nikdy dlouho nevydržel. Ne že by ho něco do světa táhlo! Bráška Králík by nejraději celý den na verandě seděl, nebo se do houpací sítě uložil. To by bylo blaho. Jen by koukal, kde co lítá a kam co běží. Prostě by si žil jako strejda medvěd. Jenže strejda není bráška a králík není medvěd. Medvěd se stará jen o svoje plné břicho, kdežto králík se musí starat o to, jak si břicho naplnit. A to ho právě žene z místa na místo. Tak se jednou bráška Králík dostal do lesa, kde bydlel zlý duch. Vypadal strašně ten duch. Vypadal jako pět nejstrašnějších duchů dohromady! A jmenoval se... V tom je právě zádrhel. Ten duch měl tajné jméno! Kdo to jméno vyslovil, dostal do těla strašlivou horkost. Jako kdyby ho posadili na žhavé uhlí, prostě se upekl – a byl upečený. Proto jeho jméno nikdo nevyslovoval. Ale já vám ho pošeptám. Ten zlý duch se totiž jmenoval Pět.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Hourglass
Dave Gahan
 EMI

Druhý sólový počín frontmana Depeche Mode, který se umravňuje po dlouhém bouřlivém období. „Nevím, jestli je to o věku, pouze stávání se starším. Ale jsou tu jisté věci, které už nejdou. Už si nemůžu dovolit ten luxus být schopný opít se každou noc a prostě se za tím skrýt. Bojím se, že jsem promarnil tolik času ve strachu, strachu ponořit se. Připadám si, jako bych závodil s časem; pořád cítím, jako bych neměl dost času, abych se dostal tam, kde bych chtěl být. A myslím si, že se bojím toho, co by se mohlo v budoucnu stát a jestli dělám něco smysluplného,“ svěřil se v jednom interview Gahan.

Gorillaz
D-Sides
 EMI

Navzdory dvěma vydaným deskám existuje ještě dost hudebního materiálu, který se zatím na žádném albu britských Gorillaz složených z neexistujících animovaných postav neobjevil. Dvoudiskový komplet obsahuje B strany singlů, rarity a remixy k desce Damon Days. Album obsahuje např. nikdy nevydanou spolupráci Gorillaz s hercem Billem Murayem nebo roztomilou píseň Hong Kong. Na D-Sides se objeví i kapela The Bees nebo Sugarcubes. Na remixech se podíleli uznávaní DFA, Soulwax nebo Hot Chip. Gorillaz jsou jedním z nejzajímavějších popkulturních projektů posledních let. Deska D-sides je patrně posledním rozloučením s nimi. Fanouškům Damona Albarna už nezbyvá než doufat v pokračování projektu The Good The Bad And The Queen anebo věřit v resuscitaci Blur.

Půjčili jste si některou z novinek, kterou doporučuje Bookowski? Zaujala vás, nebo se vám naopak nelíbila? Napište nám na e-mail karel.khm@seznam.cz. Stejně tak nám napište, pokud vás zaujala jiná kniha. Případné krátké čtenářské recenze otiskneme a odměníme!

Prostory knihovny nabízejí kromě možnosti půjčování knih, novin či CD nosičů také příležitost ke konání výstav. Připomeneme si dvě, které proběhly loni na podzim a v zimě.

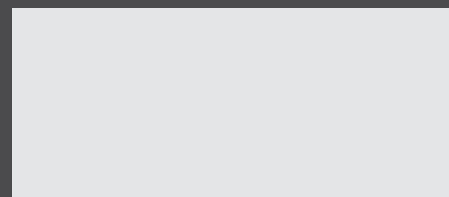
Jakub Vrhel

Fotograf Jakub Vrhel (nar. 1982) žije v Ústí nad Labem a Brně. Vystudoval Fakultu multimediálních komunikací na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Živí se jako fotograf, grafik a webdesigner na volné noze. Více se dozvíte po kliknutí na <http://www.kutululu.cz>. Pro knihovnu na podzim minulého roku připravil výstavu fotografií nazvanou Muž, který sázel stromy. Na svých snímcích ztvárňuje Josefa Hlušíčku, který po několik desetiletí zalesňuje oblast Keblic na Litoměřicku. K tomu, jak při focení postupoval, autor uvádí: „Postupně nalézanou podobou fotografické ilustrace jsem chtěl vykreslit nepopisný portrét člověka, který souzní s místem, jež spoluutvářel. V průběhu různých ročních období jsem vsazoval portrétovaného do jeho vlastního prostředí a snažil se hledat vzájemné vztahy mezi ním a okolím. Stařeckou tvář, bílé vlasy a i různé jiné části jeho hlavy jsem snímal ve vztahu k nejrůznějším dřevinám a hledal obrazovou spojitost mezi těmito sobě blízkými entitami. Ve své práci jsem se omezil pouze na fotografické ohledávání mužovy hlavy, neboť mi přišla jako dostatečně silný a vypovídající objekt k obrazovému sdělení.“

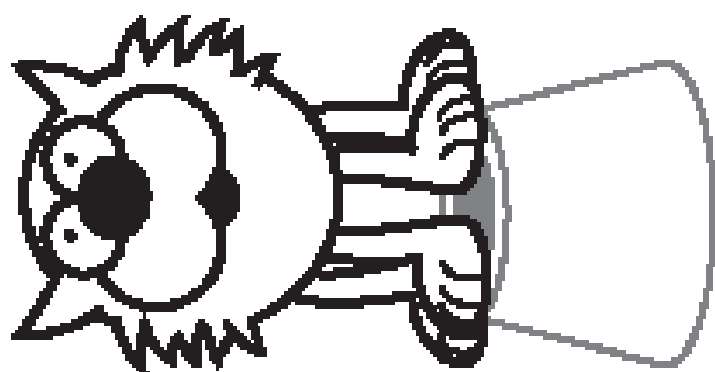
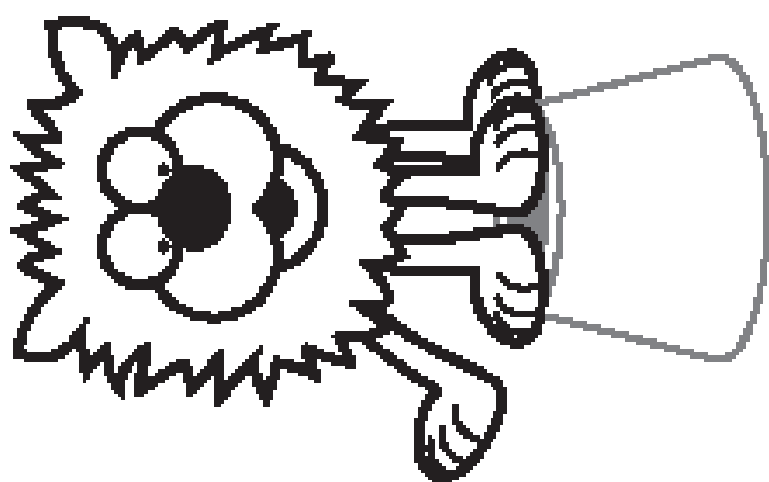
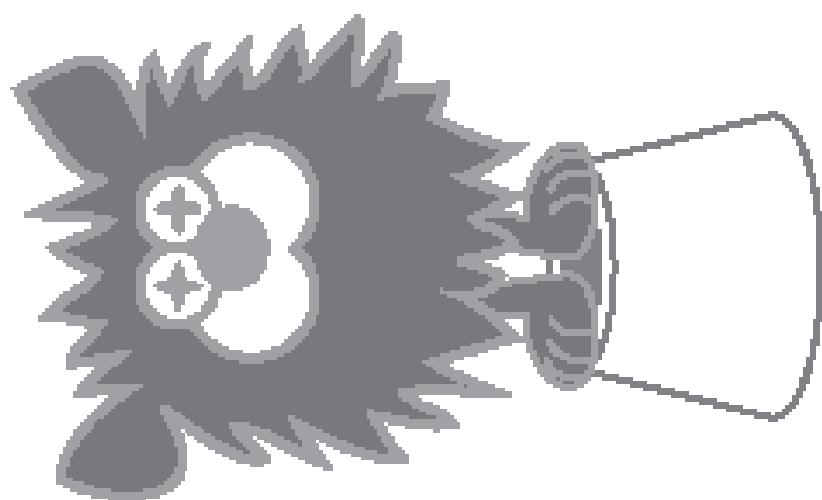

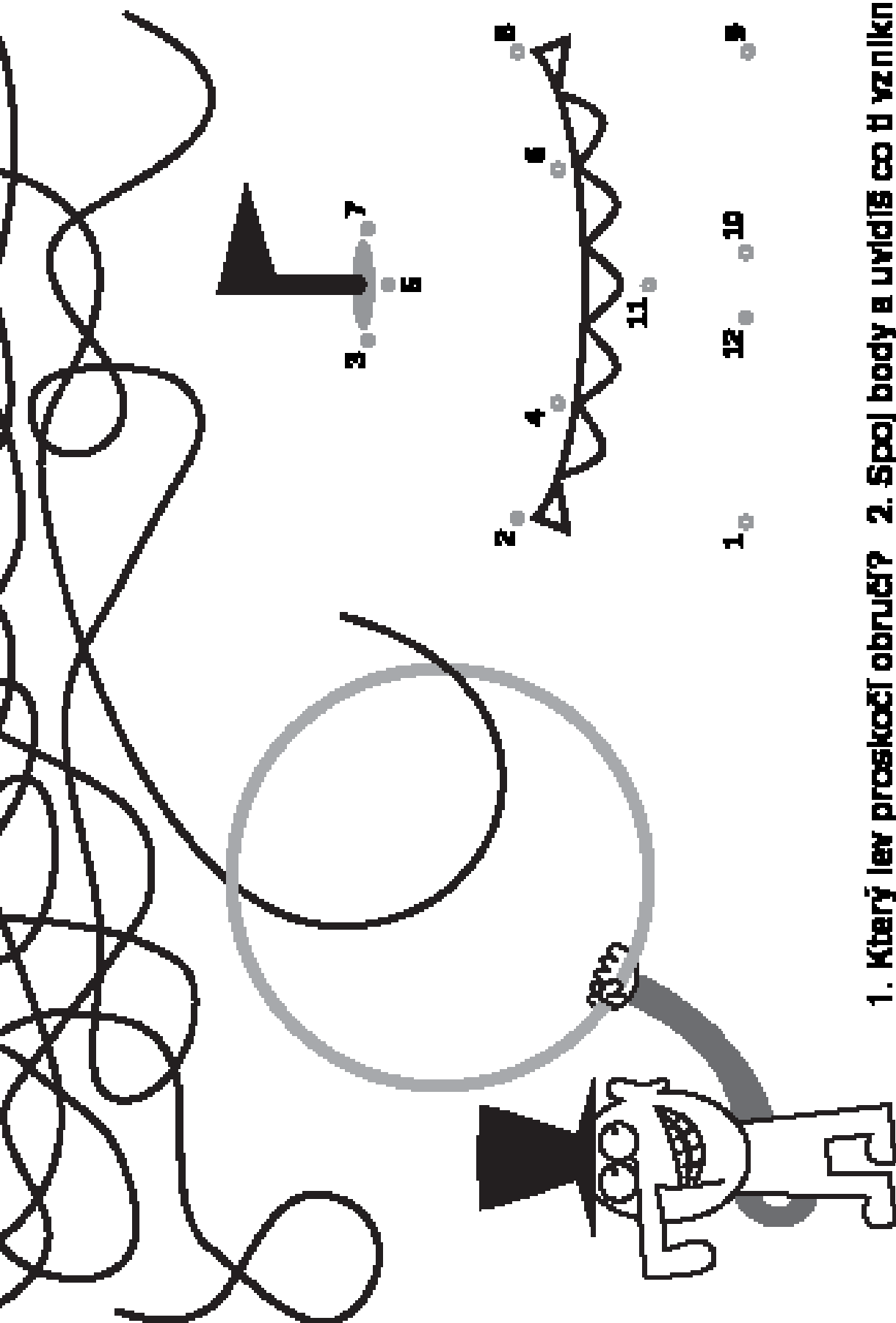
Miroslav Kaška

Litoměřický organizátor, výtvarník, fotograf a VJ Miroslav Kaška (nar. 1979) připravil pro knihovnu v prosinci 2007 výstavu fotografií, kterou pojmenoval ÚKLID. Na schodiště zavěsil ve stoupavé linii v pravidelném rytmu černobílé snímky malého podlouhlého formátu, detaily z celků, v mezzaninu potom pověsil samostatně fotografie většího a tradičnějšího formátu, celky, z nichž detaily pocházejí. Vybral snímky z cest po evropských zemích jako Německo, Itálie, Španělsko nebo Holandsko, ale i z Čech. Starší fotografie nově aktualizoval výřezy. Zaměření na detail působilo oproti celkům vyklidněně, zředěně a meditativně, nebesky, mlhavě, snivě a lehounce. Byl v nich cítit posun od dokumentární fotografie k fotografii umělecké.

Máte tip na zajímavého umělce, výtvarníka nebo fotografa, o kterém si myslíte, že by měl vystavovat v knihovně? Nebo sami tvoříte a chcete svá díla ukázat ostatním? Napište nám na e-mail karel.khm@seznam.cz.

1. Který lev proskočí obrubeč? 2. Spoj body a uvidíš co ti vznikne.

Nabízíme vám malou rekapitulaci toho, co se u nás dělo v uplynulém roce. Statistika nuda je, má však cenné údaje...

V roce 2007

- naši knihovnu navštívilo 77 311 návštěvníků
- návštěvníci si vypůjčili 158 318 knih, periodik a CD
- nakoupili jsme 5307 knižních jednotek
- celková hodnota nákupu za rok 2007 činila 749 287 Kč
- uspořádali jsme 40 kulturních akcí
- připravili jsme 49 výstav a tematických výstavek
- v současné době evidujeme 3054 čtenářů, z toho 2294 dospělých a 760 dětí
- v porovnání s předcházejícím rokem přibýlo 318 nových uživatelů knihovny
- zvýšili jsme počet veřejných počítačových stanic o 3, tzn. že v současné době jich návštěvníci knihovny mají k dispozici 9
- i v minulém roce jsme podporovali provoz 7 městských knihoven (Lovosice, Roudnice nad Labem, Štětí, Libochovice, Terežín, Budyně nad Ohří a Ústěk) a 72 místních knihoven

A dál? Připravili jsme projekt jednotného grafického systému knihovny včetně nových internetových stránek, zažádali o grant Nadace ČEZ na rekonstrukci dětského oddělení a na doporučení Zdravotního ústavu zahájili první etapu úpravy interiéru veřejných prostor knihovny.

V roce 2007 připravila knihovna kromě řady akcí pro děti také dva cykly programů pro dospělé: literární pořady s účastí autorů a pořady na téma zdravý životní styl se zajímavými hosty. V rámci autorských večerů byl např. pokřtěn básnický almanach **Odkud vedou dráty mé**, který představil jeho editor Lukáš Fíla. V komponovaném pořadu o **Josefu Hlušíčkovi**, muži z Litoměřicka, který sázel stromy, proběhla vernisáž fotografií **Jakuba Vrhela** a promítl se film **Klára Doležálová**. Noc s romantikem nabídla netradiční večer na počest K. H. Máchy. Dva večery byly filmové: „Radikální balet“ **Vyžvejklá Bambule** z Teplic uvedla v Litoměřicích premiérově svůj nový film **Acta Sudentica** a ohlédnutí za svou tvorbou nabídla ústecká „lidská sešlost“ **L.N.A.K. – Levá Noha Arnošta Kunce**. Setkání na téma zdravý životní styl se věnovala vztahu stravy a zdraví, o němž hovořily např. **MUDr. Irena Drábková** nebo **MUDr. Ludmila Hromádková**. Jeden večer byl věnován léčivým účinkům konopí a moderním kosmetickým přípravkům, které jsou z něj vyrobeny. Prodejna zdravé výživy **Vitálka** připravila pořad na téma bezlepkové diety spojený s ochutnávkou výrobků.

Josef Hlušíčka

Jste spokojeni s tím, co vám nabízíme? Máte nějaké tipy, co bychom mohli dělat lépe či jinak? Napište nám na e-mailovou adresu karel.khm@seznam.cz. Za vaše připomínky, nápady a dotazy budeme vdšní!

Nejčtenější a vůbec nečtené knihy minulého roku

Naše knihovna čítá ve svém fondu na tisíce knih. Některé si půjčujete více, jiné méně a některé dokonce vůbec. Nabízíme vám přehled o těch titulech, které šly v minulém roce doslova z ruky do ruky, a na druhé straně o těch, na něž se jenom prášilo.

Nejčtenější knihy

Knihy, které nikdo nečetl

BELETRIE

Brown, Dan	Šifra mistra Leonarda / 47x
Coulter, Catherine R.	Bohatá nevěsta / 43x
Boccaccio, Giovanni	Dekameron / 42x
Chamberlein, Diane	Matčin stín / 42x
Cornwell, Patricia Dan	Postmortem / 40x

Bratrstvo tajných hrobů / Valerián, Luboš
Soucitná pole / Strnad, Jiří
Přesuny / Král, Petr
Na shledanou zítra / Burian, Jan
Oběti života / Cimický, Jan

NAUČNÉ ODDĚLENÍ

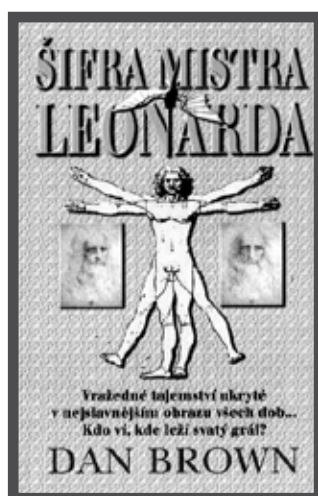
Smetana, Jan	Litoměřice od pravěku k dnešku / 31x
Hayes, Nicky	Základy sociální psychologie / 24x
Nakonečný, Milan	Psychologie osobnosti / 23x
Prokopová, Libuše	Španělština pro samouky / 22x
Perina, Linda	Originální ruční práce / 21x

Barokní člověk a jeho svět
Ekologie / Begon Michael
Minikuchařka zdravých jídel
Válka jako peklo
Návrat do života / Armstrong, Lance
Paulo Coelho-zpověď poutníka / Arias, Juan

DĚTSKÁ LITERATURA

Petiška, Eduard	Česko-německý slovník / 64x
Jirásek, Alois	Staré řecké báje a pověsti / 42x
Defoe, Daniel	Staré pověsti české / 31x
Goscinný, René	Robinson Crusoe / 30x
	Asterix / 30x

Aladinova lampa a jiné pohádky
Sněhová královna / Andersen, H.Ch.
Divoká zvířata / Alderton, David
Vlčák Kazan / Curwood, J.O.
Příručka mladých svišťů / Disney, Walt

Četli jste některou knihu, o níž bylo zmíněno, že je hodně vypůjčovaná? Líbila se vám? Proč si myslíte, že se knihy, které si nikdo nepůjčil, čtenářům nelíbí? Napište nám na e-mailovou adresu karel.khm@seznam.cz.

V literární příloze naleznete básně, písňové texty, krátké povídky, veřejné dopisy, deníkové záznamy a další literární formy od autorů, kteří se v naší knihovně prezentovali v rámci autorských večerů, případně se na nich teprve prezentovat budou. Autorkou čísla je litoměřická spisovatelka **Renata Štulcová**, která píše hlavně pro děti. Dále v tomto vydání najdete ukázkou z dosud nevydané prózy ústeckého spisovatele **Martina Fibigera** (nar. 1964), který v realistických románech a povídkách zhodnocuje dědictví příběhů, jež na severu Čech zanechali sudetští Němci. Originální texty teplicko-duckovského umělce **Patrika Linharta** (nar. 1977) jsou vyňaty z posledního čísla samizdatového věstníku Vědeckého studia Stará milenka, který každoročně vydává. Stejně jako např. Ferdinand Pessoa se Linhart vyžívá ve vymýšlení svých pseudonymů, kterými texty ve svém časopísku podepisuje. Heteronyma u autorových textů ponecháváme a doufáme, že se na nás nebude kvůli odkrytí pravé identity zlobit. **Jiří Ošlejsek** (nar. 1940) je ve svých básních výrazně kritický ke stávající situaci domácí politiky. Tento příkrý glosátor žije v Žitenicích u Litoměřic. Karlovu literární přílohu doplňují písňové texty litoměřické punkové kapely Lukáše Fíly (nar. 1979) **Povinný výtěr** (<http://bandzone.cz/povinnvyter>) a příležitostného hudebního seskupení **The Tačud Band** ústeckých všemůžů Dana Černého (nar. 1982) a Daniela Binka (nar. 1982).

Renata Štulcová

Narozena 1969 v Rakovníku, v Litoměřicích žije od roku 1976. Po maturitě na gymnáziu vystudovala na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem matematiku a geografii a poté na Karlově univerzitě anglický jazyk a literaturu. Během studia angličtiny se zajímala o využití dramatu ve výuce a absolvovala kurzy dramatické výchovy na Masarykově univerzitě v Brně. Od roku 1993 učí na základní škole s rozšířenou výukou jazyků a matematiky v Litoměřicích.

Litoměřická spisovatelka proslula svou sérií Nemetonburk. Za titul Nemetonburk aneb tajemství ve skále byla roku 2004 nominována na Zlatou stuhu za rok 2003 v kategorii Beletrie pro mládež. Obdržela za ní také čestné uznání Albatrosu a cenu učitelů za přínos k rozvoji dětského čtenářství.

Ukázka z knihy Renaty Štulcové Nemetonburk aneb tajemství ve skále

Tomova slohovka (Moje rodina a já)

Jmenuju se Tomáš Loukoský. Tedy, takhle se jmenuju zkráceně a normálně, ale pak mám ještě oficiální jméno, které je dost dlouhé a nezapamatovatelné. Jsem totiž Thomas František Loukoský z Loukosu, princ z Nemetonburku. Jak jsem k tomuto jménu přišel? Tomáš mi začala říkat mamča v porodnici, Loukoský je příjmení. Františka mi přišli při křtu. Prý jsem při něm řval, jako když mě na nože brali. No ale řekněte, jak se má člověk tvářit, když je mimino, a když na něj kapou studenou vodu v kostele. Do mých tří let mi bohatě stačila jména Tomáš a Loukoský. Stejně mi všichni říkali jen Tome. Pouze naše babička, kněžna Anastázie, mě oslovovala Thomasi Františku a já se vždycky ohlížel, kde je ten František. A když mně byly tři roky, všechno se v zemi změnilo a my se přestěhovali ze sídliště na hrad, který patřil našim předkům. Takže stále bydlíme v městečku Loukos, jenže teď to máme pěkně dokopec. Dědovi Františku Xaverovi Loukoskému

z Loukosu vrátili knížecí titul a také hrad Nemetonburk a starou sklárnu. A pak ještě pár hektarů lesů, polí a vinic. O tom moc přehled nemám. Převody jednotek mne nikdy nebavily.

Na Nemetonburku bydlíme už desátý rok. Celá naše velká rodina, kterou popíšu v pořadí podle věku. Nejstarší je děda. Je kníže a přitom prdouch neboli pracující důchodce – celý život totiž pracuje ve sklárně. Ve volném čase chodí do muzea za panem Datlem. Jsou kamarádi od dětství a mají společnou zálibu v šutrech (odborně řečeno, jejich hobby je mineralogie a geologie). Pan Datel má ze šutrů dokonce doktorát a náš děda zase studoval sklo na univerzitě v Benátkách. To bylo ještě před druhou světovou. Teda ještě před opicema.

V Benátkách se děda seznámil s babičkou Anastázií. Ona tam pobývala, aby se naučila řeči a aby si od ní její rodiče odpočinuli. Babička byla totiž děvče jako vítr, hrála tenis a jezdila autem a často bourala. V Benátkách se jezdí na gondolách, a tak jí zbyl jen ten tenis. A pak narazila na dědu a byla ruka v rukávě. Děda i dneska vykládá, že jeho Anastázie byla děvče jako lusk, a táta z legrace dodává, že zelená a křivá.

Poslední autorčina kniha Nemetonburk aneb Alatýrová hora vyšla roku 2007 v nakladatelství Albatros. Její křest proběhl 30. listopadu 2007 v naší knihovně. Knihu pokřtily herečky Dana Černá a Nela Boudová a přitom byly vyhlášeny výsledky soutěže čtenářů knihovny o sady knih Nemetonburk a o křišťálová srdce, která podle knihy vyrobila firma Preciosa.

Ukázka z knihy Renaty Štulcové Nemetonburk aneb Alatýrová hora

Bolhoj

Předlouhou Píseň vzpomínky Bolhoj dozpíval a Tomáš upřeně hleděl do plamene.

Už věděl. Věděl víc, než lidská mysl dokáže vědět o svém životě, o velkém poutu, které všechny spojuje. Cítil to těžké břímě.

„Proč jsem to všechno musel zapomenout?“ dusil se.

„Kdybys věděl, co nyní, nikdy by ses na tu cestu nevydal.“

Tomáš svažtil obočí: „Vydal, nevydal. Když se mě Štěstěna ptala, jestli půjdu, všichni ostatní už předtím řekli ano, tak jsem nemohl vypadat jako srab. Ale když tam teď nahoře prohraju, bude to celé zbytečné.

I Ladina a Svetozařina smrt budou zbytečné, i Šťastkovo oslepnutí...“ Zarazil se: „Když tam nahoře prohraju, co se stane?“

„Jestliže ty a Áňa prohrajete, Všehomír i Země se lidem stanou bezduchou hmotou. V ponurých krajích budou vládnout vrazi, zpěv zakáží a každý se jim bude klanět, jak oni káží,“ pravil Bolhoj.

„Ale tys nám říkal, že svobodnou mysl není možné zahubit a že každé porobování skončí jednou nezdarrem,“ namítl Tom.

„Nu správně, chlapče. Jenže jsem také říkal, že v době, kdy je lid poroben, se křiví jeho duše. A čím delší je poroba, tím větší je pokřivení a tím déle se pak napravuje,“ vysvětloval Bolhoj.

Zajímavě autorka vypráví o tom, jak v mládí začala číst. A roli při tom hrála i naše knihovna! „Od okamžiku, kdy jsem se naučila číst, četla jsem jako divá. Brzy nebylo doma knihy, kterou bych nepřečetla. I detektivky Agathy Christie jsem zvládla. A tak mě maminka již v první třídě odvedla do knihovny. Knihovna Karla Hynka Máchy sídlila tehdy v budově se starými dřevěnými podlahami, knihy byly namačkané na regálech s tak úzkými uličkami, že se tam dalo schovávat. Kuriózní je můj zážitek z 27. 12. 1977. Knihy od Ježíška jsem už stačila přelouskat, a proto jsem se v takový čas vydala hned ráno do knihovny. V přítmí regálů jsem vybírala verneovku, když tu za knihovnicí přišla knihovnice z oddělení pro dospělé a pravila: Ty už tady někoho máš? – Jo, nějaké šílené dítě je tamhle za regálem, zašeptala má knihovnice. Do očí mi skočily slzičky. Ta knihovnice už naštěstí v naší knihovně nepracuje a ze šíleného dítěte je spisovatelka...“

Martin Fibiger

Anděl odešel

Josef vybalil z ruksaku krajíc chleba se slaninou, který mu hostinská zabalila na cestu, zas ho tam však vrátil.

„Co mi za oceánem dlouho chybělo, byl náš chleba. Židovskou čtvrt, kde pekli dobrej, sem našel až po několika měsících. I Němci měli svoje pekárny, no a jak sem to vobjevil, kupoval sem si náš chleba, ale předtím musel jíst ten jejich vatovej, úplně nechutnej. Když sem potom bydlel u Němců, u nich to bylo tak, že vždycky,

když sis najmul nákou místnost v baráku, v tom poplatku za pokoj byla taky snídaně. No a tam měli dobrej chleba s máslem, s marmeládou, i náš typ kávy nebo čaje. Já sem u nich jed dokonce i v sobotu a v neděli. Ta rodina, kde sem bydlel, měla dva kluky, ten samej věk, a ty jejich rodiče taky neuměli anglicky, tak sem s nima mluvil německy, no a ty vařili po našem, tak já pak byl už úplně spokojenej.

I ty jejich hospody nebyly jako sou tady. Tam byly hospody, ale úplně jiný. Předně byly nehezky, takový obyčejný, jednoduchý stoly, všude ty samý, a jenom chlapi v nich. Tenkrát se ještě musely všechny hospody rozdělovat na dvě, v jedný pili muži a v druhý byli muži se ženama. A bylo jich málo. Ani sis nemoh koupit kořalku, taková stará prohibice byla, typicky anglickej názor na všechno, v neděli skoro všechno zavřený, a tak i ty restaurace. Jenom některý, ty malý hospůdky, kde byli Němci, ne. Pro mě bylo dobrý jíst tam, kde sem bydlel, nemusel pořád hledat něco, abych se najed. Vyhovovalo mi bejt u tech Němců, protože ty vařili, co sem měl rád...

Asi za šest nebo za sedm měsíců pak sem si ušetřil a koupil si kolo. Krásný kolo. Tady ty kola, co sme na nich jezdili, byly strašný, tam se to všechno blyštelo, mělo to ty brzdy, my brzdívali zpátečným pohybem, ruční brzdy sme neměli tenkrát, ale tyhle měly i lampu, chromovaný byly. Tak já potom jezdil všude jenom na kole, než sem si koupil první auto, krásnýho folksvážna, kerýho právě začali prodávat, v pětapadesátým roce. Přitom já ještě neměl řidičskej průkaz a nejezdil, jenom vždycky navečír šel a seděl v něm chvíli, tak to v něm pěkně vonělo tou novotou, to se mi líbilo moc. Tohle auto bylo to nejlacinější, protože lidi nechtěli tyhle malý, jenom ty hrozně chudý nebo emigranti, kerý si nemohli dovolit ty velký, ty ameriky. Němci je tam prodávali...

...

„No je hodně všelijakejch vzpomínek. Za války sme bydleli ve městě. Na venkov, k strejdovi matky, sem jezdíval na prázdniny. Já si nepamatuju, že bysme měli doma velkej hlad, jenom chleba byl hrozně, ale pomohlo to našim, že mě neživili. Vod roku třicet devět do toho čtyřiačtyřicátýho, vždycky na celý. Bráška ale nejdřív zůstával doma. My nemůžeme na malý děti dohlížet, říkali. Zato mě mohli nechat v baráku a já jim i pomáhal, dohlížel na husy. Voni vstávali už v pět ráno, mně nechávali kus chleba, máslo, mlíko, a po snídani sem hnal ty husy na pole, kde se pásly až do vodpoledne. A večer sme jeli ještě sekat jetel kosou a pak to vezli skrz ty humna na sekačku, kde míchali tu zelenou s trávou a slámou, míchanice tomu říkali, takovejma nožema rozřezávali na malý kousky, kerý šli do košů, a tim krmili ty krávy.

Taky tam měli hospodu. To byla taková vopravdu elegantní hospoda. Měl ji na starosti nákej Žid. Němci mu ji pak sebrali a přišel tam jeden jejich. Nám dětem předtím nařídili vod nich vodstupovat. U tý hospody bejvala zahrada a já si pamatuju, jak ty jejich malý holčičky stály u plotu, držely se planěk a dívaly se na nás. S nima si nehrajte, říkali nám. A proč, ptali jsme se. A voni na to, my nechceme, abyste... Ty noví, co přišli po nich, všichni mluvili česky. Němci ze Sudet to byli, hlásili se jako Němci. Ty jediný lidi, co za nima chodili,

byli nějaký vojáci. Přicházeli jenom na víkendy. Kousek vodtamtud byl ještě takovej malinkej špinavej židovskej vobchůdek, ten pak taky zavřeli. A hned vedle bydleli nějaký Ukrajinci, kerý přišli už po první válce a zůstali. Neměli kam jít, pět rodin v jednom domě, peníze žádný, a seděli tam celou tu dobu.

Bejval tam se mnou i jeden kamarád. Chodili sme česat třešně. Často sme si taky hráli u vody, tomu místu se říkalo kál, vodili tam koně, aby se vychladili. To byla špinavá voda. Tam nelezte, říkali nám, ale žáby tam žily a my sme je chytali. Koně se brodili dokola. Voni tam neměli vlastní

vodu, a tak dole pod kopcem udělali takovou pumpovnu, jeden člověk, kerej na ni dohlížel, vodu pumpoval do ohromně velké věže z cihel a kamenů až nahoru.

Hračky sme neměli, jen ze dřeva králíčky nebo koníčky, tenkrát nebyly. Dělali sme si ale luky a šípy, chodili do lesa, stříleli sme. Taky sme chodili na ryby. Já měl vopravdový rybářský háčky, tenkej lněnej provázek a klacek. Žížaly sem na to věšel. Tech rybiček se nedalo ani najíst, ale pro mě byla i tak malá ryba úplnej zázrak.

S tím kamarádem sme šli jednou k nádraží, kam sem jindy chodíval s mámou, jídla si vozila domu plno, brambory na podzim, ty se vůbec nemohly dostat. Spousta lidí tam vždycky byla, s nůšema a košíkama, pořád to lezlo dovnitř a ven. Já si pamatuju, že v tý čekárně stála lahev na zemi a ten muj kamarád si voddělal kork a loknul si. Hned bylo vidět, že mu hoří v krku, chyt se za něj, křičet nemoh, vypotácel se ven, ani nedokázal říct tem dospělej, co se stalo. Jeden ajzamboňák ho pak jen tak držel. Než přišel doktor, umřel. Kyselina nějaká v tom byla, řek bych.

Bráška mi ale nechyběl. Já měl vždycky svoje kamarády, i před válkou tady nebyly děti o dva tři roky mladší, a von se proto držel mě, byl takovej vocásek. Nechej malýho doma, říkali kluci, proč se s tebou táhne. A já říkal, běž domu, sem ho vodehnal, von pak tak stál a koukal na mě smutně. Někdy sme ho tolerovali, nebyl ale plným členem party, ani na strom nevylez.

Když sem pak utek, vo bráškovi sem dlouho neslyšel, my sme se nějak nemohli dostat do spojení. Poprvé sem domu poslal vánoční kartku někde v dvaapadesátym, jinak nepsal nikomu. Říkal sem si, že bráškovi by to škodilo politicky, a rodičům já psal tak jenom, sem zdravěj, mam se dobře, nemam potíže, jen takovýhle věci, jinak sem se vo ničem nezmiňoval...

No všichni už sou mrtví... A tvoje máma mě pozvala na zemlbród. Říkala, radost že by měla, kdybych zůstal, ale pojedu už. Druhej den sem tu a těším se domu, to víš. Ale jedno ti řeknu. Já sem v Americe víc než padesát let, ale žiju, jak sem se naučil žít, když sem ještě byl tady..."

Josef sáhnul do náprsní kapsy.

„Na techhle fotkách je vidět, jak rychle stárnu. I když se na sebe dívám v zrcadle každej den, je to teprve potom, co se dívám na ty fotky, že si uvědomuju, jakej sem už starej dědek. No a podívej na tuhle slečnu vedle mě, to je moje malá vnučka. Pomalu jí vypadávají zuby a narůstaj nový. A já si teď vezmu s sebou ty starý housle, co mi včera večer dala tvoje máma, a dám je do pořádku. A pak budu muset začít vod samýho začátku, vod dětství sem je neměl v ruce, pude to pomalu, ale chci bejt na úrovni, kdyby se malá vo to zájímala, abysme si mohli zahrát spolu.“

(z rukopisu dokončené prózy, 2007)

Patrik Linhart Psychologická škola Arnolda Lobela Letos s Mistrem Neklidu

Potkal jsem neznámého známého a bylo to nepříjemné. Jak se v takové situaci zachovat?
(V.S./P.ml., Pha)

Potkáte-li někoho, kdo vás zná a vy jeho nepoznáváte a následná diskuse se rozpíjí v nekonečno, zeptejte se dotyčného na Pavla. Pavla zná každý a Pavlovo příjmení určí směr, v případě neúspěchu následují Petrové a Martinové. V poslední instanci je nejlepší zeptat se sám na sebe. Když se dotyčný nechytne, jedná se zjevně o cizí, nepřátelsky nakloněnou osobu, které je záhodno rozbít hubu, vyhrabčít šrajtofli či provést nějakou podobnou kulišárnu.

Mistr Neklidu

Dějiny pindíků Pindická kosmogonie

Racionalistická kosmogonie se opírá o zřejmý fakt, že pindík, který se na světě vyskytl, musel někde vzít svůj počátek. Racionalisté používají zvláštní slovo vyrobil čili celou větou někdo pindíka vyrobil. V základech dávných měst Edhilské říše se zachoval nápis VÝROBCE N.P. TOFA SEMILY. Potom tedy, jak soudí racionalisté, musí být tento Náš Pán Tofa Semilský praotcem pindíků a stvořitelem vesmíru. První pindík stvořený Tofou Semilským neměl duši, zato měl dost rozumu na to, aby se vyskytl v Edhilu, kde si svým příkladným životem duši vysloužil. Tohoto prvního pindíka lze přirovnat k mytochondriální Evě, která je podle vědců předkem všech lidí. Z ostatních Ev nic kloudného nevzešlo, leda snad nějaké pitomé opice.

Racionalisté pátrali po stopách prvního pindíka a nejstarší známé zobrazení je zachyceno na filmu Příklady táhnou (1936). Souvislost mezi populací, která se objevila na stříbrném plátně a populací v Edhilu, se však prokázat nepodařilo.

Praotec pindíků Tofa Semilský byl uctíván – čistě racionalisticky – na Modré louce. Středisko essexských racionalistů je v katedrále Neznámého pindíka v Carlisle. Zde i na dalších místech velebí stvořitele Sussexané, Kernowané, Ěseťané, Bereničané, Novosussexané, Glamorané, Karoliňané, obyvatelé Jižního Devonu, ostrova Antilopé... Podle odhadů žije v Essexu více než 650 pindíků přesvědčených, že za své tělo vděčí Tofovi Semilskému. Mnoho pindíků nazývaných Tofodeisté soudí, že Tofa je sice stvořitel, ale to je tak všechno. Duši pindíkům dal až... věřte tomu nebo ne, ty dobré duše věří, že duši jsem jim dal já, a proto mi v Milton Keynes postavili katedrálu Svatého Patrika.

Podle reinkarnační kosmogonie stvořili svět plyšové bytosti medvědi. Tyto bytosti se 7. 8. 1978 převtělili do pindíků. V toto převtělení věří Middlessexané, Norfolčané, Jutové, Severní a Jižní Kumbrijci, Novomiddlessexané, Féeričtí Middlessexané, Brunšvičané a pindíci z Velkého Severu. Když to spočítám, tak nám to dělá cca. 800 reinkarnovaných medvědů.

Gotlandští rytíři se na svém ostrově pravděpodobně velmi nudili, než se jim jednoho dne dostala pod pancíř kniha, která změnila jejich frugální život. Stali se oneiristy, ludibristy a bůhví čím ještě. Proklínají jistého Ivana Jmenovce a o vzniku vesmíru si myslí každý den něco jiného. Pindík podle nich vznikl z umělé hmoty, dřeva, železa a porcelánu. Ale materiál vlastně není důležitý, podstatné je, že každý pindík má podíl na věčnosti a nesmrtelnosti, kde se stírá podstatný rozdíl mezi umělou hmotou a dřevem, mezi kovem a porcelánem, kde se ruší všechny hody kostkou, takže svět je bez hodnoty, a kde pindíci provozují hru, při níž nakonec nemohou ani ztratit, ani získat.

(z věstníku Ročenka vědeckého studia Stará milenka na rok 1708, 10. číslo, leden 2008)

Jiří Ošlejšek

Slova

Slova, slova, vzpomínám na dobu Občanského fóra.
Po zklamání přišla nostalgie, vzpomínka, ta stále ještě žije.

Lidé řvali na náměstí, prožívali sen o štěstí.
Ti, co se tam shromáždili, všem těm slovům uvěřili.
I já jsem tam tenkrát byl, krásným slovům uvěřil.

Slova jak kapky na římse dopadnou a hned vypaří se,
v přívalu těch planých slov našla pravda i svůj hrob.

Možná bude ještě hůře, básník je však vyléčen,
podrobil se známé kůře s inspiračním pendrekem.

Slova byla na začátku, slova jsou i duší řádků.
Padá na mě lítost, obchází mě zlost.
Snad až Boží milost řekne všemu dost.

Sněmovna

Dvounohého tvora předek sedával na velkém stromě,
dnes vypadá jako člověk, sedí tady ve sněmovně.

Arogantní urážlivá gesta, sprostá slova vyslovují ústa.
Chápe aspoň jeden ze sta, co je to lidská úcta?

Kde nebyla výchova, nekoná se omluva.
Můžeme jen marně doufat, že se budou slušně chovati.

Předvedli se jako rváči, co se perou na pavlači.
Je to k pláči, už to stačí! Slušnější jsou pokrývači.

Občané se stále mračí, spokojení jsou jen spáči.

(ze sbírky Sametové verše vydané vlastním nákladem, 2007)

The Tačud Band Beránci

V poledne jsem se probudil
tím pádem mám noc z krku
Po nebi táhnou beránci
a zem je plná vlků

Po nebi táhnou beránci
a je jich plná smečka
Mám hlavu jako kanape
a v kanapi křečka

Po nebi táhnou beránci
a volají mě k sobě
Mají spoustu otázek – co dělat
v týhle divný blbý době

Já se na ně usmívám
oni už vědí proč
Než opustím tenhle kolo loko
kolo kolo kolotoč

Po nebi táhnou beránci
já za nima spěchám
Jen jedno je mi trochu líto
že kamarády tu nechám

Po nebi táhnou beránci
je jich celá smečka
Už jsem skoro mezi nimi
zem je pro mě jak tečka

Povinný výtěr

Punker (v pseudoslovenštině)

Keď som išiel k holiči
dát sa ostriehať,
abych mohol spolužiakom
ísť za prieklad,
holička sa usmievala,
nuožky mala veľiké,
a keď bola v najlepšiom,
utiekol som v panike.

Ref: naj naj nananana naj :)

Teraz chodím kanálami,
na hlave mám kohúta,
ve škole ma postavili
za prieklad do kúta.
Tak som išiel do hospody
s kamarátmi hodit reč,
len oni ma povedali:
„Chod' preč, chod' preč!“

Ref: naj naj...

Ludia sa mi posmievajú,
že som akýsi čudný,
robím to pre krajší svet,
na to nezabudni.
A preto si pametaj,
ak keď chceš ísť proti,
budeš páchnuť všetkým,
ako krysa čo sa potí.

Soutěž

Pro všechny čtenáře jsme připravili soutěžní otázku o ceny.

Jakou cenu získala Renata Štulcová za knížku z její řady o Nemetonburku?

- a) Státní cenu za literaturu
- b) Cenu Jiřího Ortena
- c) čestné uznání Albatrosu

Odpověď zasílejte na e-mailovou adresu karel.khm@seznam.cz. První tři odesilatele správných odpovědí odměníme třemi knihami, které do soutěže věnovalo nakladatelství Grafobal Pres: Kalné vody, Skryté vrstvy a Bublifuk.

Filmový klub v kině Máj

www.kinoostrov.cz

Každý čtvrtek od 20.00 h

NĚMECKÝ FILM

3. 4. NEBE NAD BERLÍNEM / konec monopolu!

naposledy na plátně kina!

10. 4. NA DRUHÉ STRANĚ / režie Fatih Akin, zatím poslední film nadaného německého filmaře a autora Nejlepšího evropského filmu Proti zdi

17. 4. ŽIVOTY TĚCH DRUHÝCH / nejlepší evropský film roku 2006 o německých tajných službách, režie Florian Henckel von Donnersmarck

DEN ZEMĚ

24. 4. 11. HODINA / v rámci oslav Dne Země – ekologický dokument – v hlavní roli průvodce Leonardo DiCaprio

CESTA NA VÝCHOD

1. 5. LOVEC DRAKŮ (USA, 2007)

režie Mark Forster – Ples příšer, Hledání Země Nezemě, Hranice života, Horší už to nebude

8. 5. TOUHA, OPATRŇOST (Čína/USA, 2007)

režie Ang Lee – Zkrocená hora, Tygr a drak, Ledová bouře, Rozum a cit

15. 5. ŠANGHAJSKÉ SNY (Čína, 2005)

režie Xiaoshuai Wang

22. 5. STRACH, CHVĚNÍ (Francie/Japonsko, 2003)

režie Alain Corneau podle bestselleru Amélie Nothomb

29. 5. SKAFANDR A MOTÝL (Francie/USA, 2007)

jeden z nejoceňovanějších snímků současnosti založený na skutečných událostech, režie Julian Schnabel – Než se setmí, Basquiat

Hospoda U letního kina

www.modryznebe.cz

Začátky akcí ve 20.00 h

předprodej - knihkupectví Jonáš a Hospoda U Letního kina

5. 4. MANGO GADZI (FR) www.mangogadzi.com
Nejdříve se sešlo 7 muzikantů a jeden tanečník, všichni z různého kulturního prostředí, a začali společně snít o akustické hudbě ovlivněné cikánským a východním folklorem a flamencem. Pojmenovali se Mango Gadzi a dokázali vytvořit něco, co vás očaruje svou poetikou, vymyšleným jazykem připomínajícím španělštinu, arabštinu a romštinu a dynamickým projevem. Zdatní muzikanti z Mango Gadzi hrají na flamencovou kytaru, housle, flétnu, kontrabas, darbuku, oud a dovedou na své nástroje nevídané kousky. 100,- Kč

11. 4. PETR NIKL www.lakomebarky.cz
Petr Nikl je na české kulturní scéně nepřehlédnutelnou všestrannou osobností. Je uznávaným výtvarníkem, věnuje se hudbě i divadlu. Jeho debutové CD Nebojím

se smrtíhlava, na kterém se podílely Lakomé Barky, získalo cenu Anděl v kategorii Alternativní hudba za rok 2004. 90,- Kč

18. 4. ZNOUZECTNOST www.znc.cz

Na počátku byla vzpoura. V Plzni jako kdekoli jinde! 100,- Kč

2. 5. DUBEN V PEŠTI www.dubenvpesti.com

KADÉ CHIM www.nesouhlas.cz/kadechim/

THE TOWER OF DUDES

myspace.com/thetowerofdudes

16. 5. VÁCLAV KOUBEK www.vaclavkoubek.cz

Písničkář a pábitel, kterého máme moc rádi.

4.-5. 7. FESTIVAL LITOMĚŘICKÝ KOŘEN

(Letní kino) koren.modryznebe.cz

Music Bar Baronka

www.baronka.wz.cz

Začátky akcí ve 20.00 h

vstup přiměřený

12. 4. SKAžená SKArlet + Bikini

26. 4. Spínací špendlík + Círguz

16.-17. 5. Benefice Slza proti bariérám: Hudrbanden + Gun joking + Benjaming band + P.T.V., Soustrast + the Sleepy beez + Jedovatý Push-upky + Sníh na schodišti

Čajovna Hóra

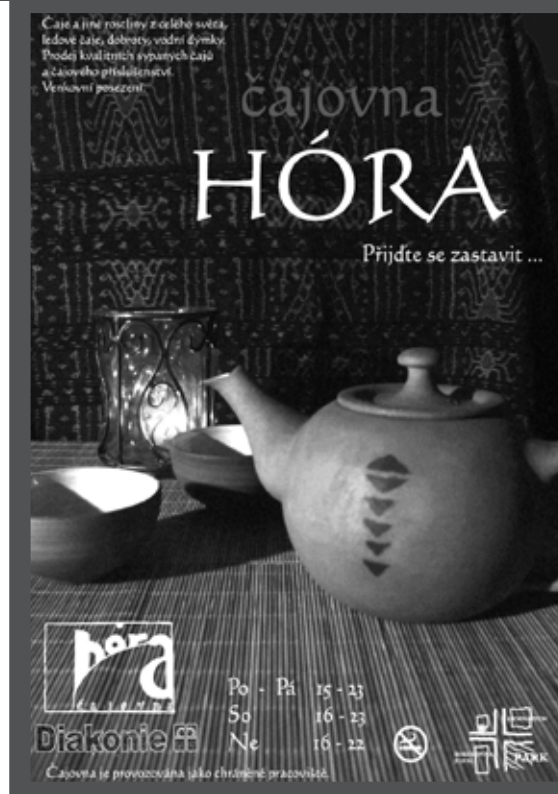
www.diakonieceltm.cz/cajovna-hora

Čajovna Hóra vytváří přirozenou alternativu pro setkávání a odpočinek všech, kdo hledají klidný, střízlivý, nezakouřený prostor. Příjemné prostředí vybízí ke zpomalení, zastavení, oddechu.

Individuálně řešená zákoutí zajišťují potřebné soukromí. Za příhodného počasí slouží k posezení i malá terasa a zahrada. Čajovna nabízí zaměstnání lidem se zdravotním omezením.

Čajovna nabízí:

- široký výběr čajů a nálevů
- studené nápoje - běžné i méně běžné
- dobroty i něco málo k snědku
- vodní dýmky míru a pohody (tabáky ovocné i čistě bylinné)
- společenské hry, čtivo klasické i periodické
- prodej čerstvých sypaných čajů od seriózních dovozců
- prodej kvalitního čajového příslušenství a vodních dýmek

Klubíčko

www.umc.cz/skp.klubicko

Středisko křesťanské pomoci
Sládkova 8

Mateřské centrum

ÚTERKY

9–12 h – Klub pro maminky s dětmi: hudebně rytmičké dopoledne

14–16 h – Klub pro maminky s kojenci: podpůrná laktační skupinka, šátkování

Každé druhé úterý v měsíci 16–17 h. – Besedy pro rodiče o vývoji a výchově dětí

STŘEDY

8.30–11.30 h – Hlídnání dětí – čas pro mámu, po domluvě, tel. 777 034 687, Ilona

15–16 h – Příprava předškoláka: pro děti a rodiče spolu. Co bych měl umět, než půjdu do školy.

ČTVRTKY

9–12 h – Pedagogicko-psychologická a laktační poradna, indiv. konzultace

9–12 h – Laskavá zastavení: výtvarné dopoledne pro maminky a děti

PÁTKY

13–14 h – Logopedická poradna: indiv. konzultace po domluvě

14. –24. 5. – výstava dětských výtvarných prací na téma Jak jsme přišli na svět, Dům kultury

Promítání dokumentárních filmů s komentářem Duly na téma Normální porod

vždy od 17.30 v Kinokavárně kina Máj, vstup 30 Kč

7. 4. DAROVAT ŽIVOT

14. 4. RODIT a BÝT POROZEN

10.–20. 5. Týden respektu k porodu

15.–22. 6. festival LI-FE

knihy jsou důležité / čtenáři jsou důležitější

Vydala Knihovna K. H. Máchy v Litoměřicích
e-mail: karel.khm@seznam.cz
www.ok-litomerice.cz
Litoměřice, duben 2008

